

getõaggetwam ja õnsam rahwas mitte ei
wõi omma ennese wõe ja õnnistusse peäle
lota, waid peab teie omma lotust Jum-
male peäle pannema. Sedda olli meie
sõdda-rahwas kõi mitto kord io nõhha sa-
nud ja sai sedda nüüdki nõhha.

Se wiimne lin mis Turkide käest siin
pool jõgge ärrawoeti, olli Sursowo ltn.
Sest olli meil suur kasso, sest Turkid ei
woinud ennam nenda sallaja üle jõgge tul-
la, ja meile Wallaki-Maal tuli teha.
Agga sedda ennam kahhetsefid nemmad
sedda tagga. Talwe läks möda, te sai
tahhedaks, igamees hakkas ennast jälle
sõtta walmistama. Waenlased kogau-
sid jälle ni paljo rahwast omma laia Ma-
seest kofko, kui nemmad ial agga wõisid
sada, ja hakkasid ueste omma õnne katsu-
ma. Koggematta tuli teiselt poolt jõgge
üks suur hulk ja katsus sedda Sursowo lin-
na

na ärra wõtta. Ja waat nende õnneks
sündis ka et wägga pissut meie sõda-rah-
wast linna sisse ollid taggasi jäetud; need
ei woinud sedda holda, ja teised ei woi-
nud ka mitte ni ussinaste appitulla. Nem-
mad siis andsid linna jälle Turkide kätte
ja said lubba iski seält rahhul ärraminna
ja mis nende pärralt olli ennestega ärra-
wia. Agga se olli meil sureks kahjuks.
Sest nüüd hakkasid nemmad hulgaliste
Wallaki-maale Pukaresti pole lifuma
ja seäl miljarwõljadele ja mudele suurt kah-
jo teggema, ja meie rahwast wägga wae-
wama. Ehk neid kõi mitto kord taggasi
aeti ja hästi mahharõhuti siiski tullid nem-
mad ikka jälle taggasi ja läksid io õiete
liigjulgate. Meie suur sõdda-wäggi ei ol-
nud weel kous, ja rahwas olli kassin, meie
üllem Rinral ei raatsind mitte omma rah-
wast wägga wõõritada ja waewata. Se
lõbbi läks pool suid nende sammoti mö-
da.